

beregnes, stiller sig saaledes, at der er adskillige Forretninger, som, til Trods for de vanskelige Forhold, har haft en meget betydelig Omsætning af stærke Drikke og en betydelig større Fortjeneste ved Omsætningen end tidligere. Derfor tror jeg, at det er fuldkommen rigtigt, at Kommunerne faar Ret til for det efterfølgende Aar at opkræve en Tillægsafgift, som kan skaffe Dækning for det lidte Tab. Der er i Ændringsforslaget brugt Ordet „omtrentlig“ om det Beløb, der skal kunne opkræves som Dækning. Det vil nemlig ikke være muligt at fastsætte, at Tillægsafgiften — maa jeg kalde den saaledes — absolut ikke maa udgøre mere end det eftergivne Beløb, fordi det ikke, naar Kommunerne benytter den Ret, som Lovforslaget hjemler dem, til at inddele Forretningerne i forskellige Klasser efter deres Beliggenhed, Art og Omfang, vil være muligt paa Forhaand nøjagtigt at afgøre, hvor meget der vil komme ind, men Udvalget er enigt om, at man bør tilstræbe, at den i hvert Fald ikke i væsentlig Grad kommer til at overskride Tabet. Det er maaske endog muligt, at Dækningen vil blive lidt mindre end det eftergivne Beløb. Der maa her være et Spillerum, som de forskellige Kommuner selv maa se at komme over paa bedst mulig Maade.

Det overlades ifølge Lovforslaget til Kommunerne at bestemme, paa hvilken Maade de bedst vil sætte Afgiften i Forhold til Omsætningen af stærke Drikke. Mange af de vedkommende vil sikkert ikke klart kunne oplyse, hvor stor deres Omsætning af stærke Drikke har været, men Kommunerne vil lige overfor dem, som kan dokumentere, hvor stor denne Omsætning har været i Forhold til den øvrige Omsætning, faa Ret til at sætte Afgiften i Forhold til netop denne Omsætning af stærke Drikke, medens de, der ikke kan dokumentere, hvor stor deres Omsætning af stærke Drikke har været, fremdeles maa finde sig i at svare Afgiften efter deres samlede Omsætning. Der kan derved i de forskellige Kommuner muligvis fremkomme nogen Forskellighed i Gennemførelsen af Lovens Bestemmelser, men det er der neppe noget at gøre ved. Hvis man ønsker Ensartethed, maa man ved senere Bestemmelser, navnlig naar Beværterloven skal revideres, søge at faa den gennemført. Efter dette Lovforslags Vedtagelse vil de handlende have den største Opfordring til herefter at føre særskilt Regnskab over deres Omsætning af stærke Drikke, saa at de kan dokumentere den.

Der har i Udvalget, dels paa Udvalgets Initiativ og dels paa Grundlag af indkomne Andragender fra næringsdrivende, været forhandlet om, hvorvidt man skulde foreslaa Ændringer af Hensyn til, at der er paalagt Omsætningen af stærke Drikke en betydelig Tillægsafgift til Statskassen. Hvis man regner denne Tillægsafgift med til Omsætningen, vil der nemlig kunne fremkomme nogen Uretfærdighed, idet de paagældende da kommer til at svare en større Afgift end strengt taget rimeligt. Udvalget har imidlertid ikke stillet noget Ændringsforslag i saa Henseende, idet man har ment, at Kommunerne selv maa vide at tage Hensyn til denne Tillægsafgift til Staten, naar de anbringer de handlende i de forskellige Grupper, som skal danne Grundlaget for Afgiftens Beregning.

Udvalget stiller altsaa Ændringsforslag om, at Afgiften ikke kan forhøjes med tilbagevirkende Kraft, og at Kommunerne i det følgende Aar kan faa Dækning for den Mindreindtægt, de maatte faa ved Eftergivelsen eller Nedsættelsen. Det er Udvalgets Haab, at Løven med disse Ændringer vil komme til at virke tilfredsstillende, og jeg skal paa Udvalgets Vegne anbefale de stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

Kvist: Lovforslagets Principper har jeg paa mit Partis Vegne givet Tilslutning ved første Behandling. Der er heller ikke nogen Uoverensstemmelse i Udvalget angaaende de stillede Ændringsforslag. Mit Parti har været med til at stille alle Ændringsforslagene og anbefaler dem til Vedtagelse af Tinget. Der faldt imidlertid en Bemærkning fra den ærede Ordfører (Jessen), som giver mig Anledning til at sige et Par Ord.

Jeg tror, jeg tør sige paa mit Partis Vegne, at vi ikke deler den Betragtning, som den ærede Ordfører fremførte — i hvert Fald gør jeg det ikke — angaaende Kommunernes Evne til at bære den Byrde, som en Nedgang i Afgiften vil betyde for dem. Den ærede Ordfører udtalte sin Forventning om, at vi, naar vi ved en senere Lovgivning angaaende Næringsafgift eller Beværterforhold i det hele kommer til at fastslaa Lovbestemmelser, maa naa til, at de Principper, som her bliver gennemført i den midlertidige Lov, bliver fastslaaet som vedvarende Bestemmelser. Jeg er fuldt ud enig med den ærede Ordfører i, at naar vi skal kræve en Næringsafgift af Beværtning eller Handel med stærke Drikke,